

РЕШЕНИЕ

№ 14946

гр. София, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **882** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 244, ал. 2 във вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е след отмяна на решение № 22255 от 04.11.2024 г. по адм. дело № 6538/2024 г. по описа на Административен съд София - град и връщане на делото за ново разглеждане в надлежния съд от друг състав. С отменителното решение № 12250 от 01.12.2025 г., постановено по адм. дело № 2660/2025 г. на Върховния административен съд, седмо отделение, постановено в производство по чл. 239 и сл. от АПК, е прието, че при новото разглеждане следва да се обсъди действието на отмяната на наказателното постановление № 23-1158-001105 от 25.05.2023 г., издадено от началник група в ОД на МВР, сектор „Пътна полиция“ - П., като незаконосъобразно. Цитирано е, че преюдициалния въпрос е решен с влязлото в сила решение № 109 от 31.10.2024 г. по адм. наказателно дело № 203/2024 г. на Районен съд – Радомир.

Делото е по жалба на И. Г. С., с ЕГН: [ЕГН], подадена чрез процесуален представител адвокат А. П., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 24-4332-002745 от 23.05.2024 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Претендира отмяна на оспорената заповед, както и присъждане на разноски.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на

вътрешните работи, не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие.

Административен съд София-град, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните и извърши проверка във връзка с указанията дадени от Върховния административен съд, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно обстоятелство по делото че жалбоподателят е собственик на товарен автомобил марка „М. В.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

С обжалваната заповед № 24-4332-002745 от 23.05.2024 г., издадена на основание чл. 171, ал. 1, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена на жалбоподателя принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от шест месеца“, като в тази връзка са отнети свидетелството за регистрация на МПС № 013849401и 2 бр. регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че на 16.05.2024 г., около 01.20ч., С. е установен да управлява посочения по-горе автомобил в общ. Столична, по Автомагистрала Х. с посока от [населено място] към [населено място] и при извършена проверка на 14 км. водачът „не представя СУМПС – лишен от право да управлява МПС по административен ред, за което му е съставен АУАН серия GA № 1239264 от 16.05.2024 г.“

Заповедта за налагане на ПАМ е връчена на адресата на 11.06.2024 г.

От събраните в съдебното производство доказателства се установява, че с Наказателно постановление № 23-1158-001105 от 25.05.2023 г., издадено от началник група в ОД на МВР – П., за нарушение на ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца. Районен съд – Радомир се е произнесъл с решение № 109 от 31.10.2024 г., с което отменя наказателно постановление № 23-1158-001105 от 25.05.2023 г. като незаконосъобразно, като решението е влязло в сила на 29.11.2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 5 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от материално и персонално компетентен орган.

Спазено е изискването за форма. В проверявания акт са изложени фактическите и правни основания за упражняване на компетентността.

Не се констатира и нарушения на административнопроизводствените правила.

При новото разглеждане на делото съдът дължи проверка на оспорения акт, съобразно задължителните указания, дадени с отменителното решение на Върховния административен съд, а именно да се обсъди действието на отмяната на наказателното постановление № 23-1158-001105 от 25.05.2023 г., издадено от началник група в ОД на МВР сектор „Пътна полиция“ - П., като незаконосъобразно.

Преценката която следва да извърши настоящият състав е свързана с приложението на материални закон.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалвания административен акт обхваща преценката дали са установените от административния орган релевантни юридически факти (изложени като мотиви в акта) и доколко същите се сумират в посочената като правно основание за неговото издаване правна норма, съответно - следват ли се разпоредените с акта правни последици. В случая акт е издаден при неправилно приложение на материалния закон.

Правното основание, на което е издадена оспорената заповед, както се посочи и по-горе, е разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. Нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е категорична, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Нормата е императивна, като не предоставя на компетентния орган право на преценка, а последният действа изцяло в условията на обвързана компетентност. При реализиране на фактите и обстоятелствата, представляващи основание за прилагане на мярката, същият орган е длъжен да издаде акт, с който да приложи предвидената в ЗДвП ПАМ. Единствено продължителността на срока на мярката се определя от органа в условията на оперативна самостоятелност в рамките на предвидените граници от шест месеца до една година.

От анализа на разпоредбата чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП следва, че задължителна предпоставка за прилагане на визираната в нея ПАМ е установено управление на МПС от водач, който не притежава съответната правоспособност, респективно след като е лишен от право да управлява МПС. В процесния случай се касае за лице, което управлява МПС, след като е лишено от правоправление с влязло в сила Наказателно постановление. В акта за установяване на административно нарушение и оспорената в настоящото производство ЗППАМ е посочено, че водачът виновен е нарушил чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, като е управлявал МПС, след като е лишен от това право по съдебен или административен ред. В случая спорът между страните по делото е свързан именно с наличието на тази предпоставка.

В тази връзка са и указанията дадени на настоящия състав от ВАС, а именно да се обсъди действието на отмяната на наказателно постановление № 23-1158-001105 от 25.05.2023 г. Със същото на основание чл. 175, ал. 3, пар. 1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за 6 месеца.

Следва да се приеме, че е налице преюдициалност на спора по законосъобразността на цитираното наказателно постановление, за правилното решаване на настоящето дело.

След като посоченото Наказателно постановление е било оспорено пред Районен съд – Радомир, който се е произнесъл с решение № 109 от 31.10.2024 г. по адм. наказателно дело № 203/2024 г. (влязло в сила на 29.11.2024 г.), то към датата на издаване на оспорената заповед (25.05.2024 г.) същото не е влязло в законна сила, поради което и не е породило предвидените в него правни последици, респективно оспорваният не е бил лишен от право да управлява МПС към момента на проверката и към датата на издаване на оспорената заповед.

В този смисъл към датата на издаване на оспорената заповед не са били налице материалноправните предпоставки за прилагане на мярката. Предвид горното не е доказано наличието на предпоставката на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП лицето, управлявало автомобила, по отношение на който се прилага ПАМ, да е лишено от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, поради което заповедта за прилагане на ПАМ е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби и следва да бъде отменена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, пр. второ от АПК Административен съд София-град, III отделение, 66 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-002745 от 23.05.2024 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно на чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движение по пътищата.

СЪДИЯ: